

جستاری بر اصول معماری درونگرا مبتنی بر بوم شناسی با رویکرد کاهش مصرف انرژی با تاکید بر اقلیم گرم و خشک ایران

معصومه حسن دوست اصل بار کوسرائی^{۱*}، جمال الدین مهدی نژاد درزی^۲

*۱- دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بوشهر، گروه معماری، بوشهر، ایران (hasandoost.archi@gmail.com)
۲-دانشیار، عضو هیات علمی دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی تهران (J_mahdinejad@yahoo.com)

چکیده

سایه سنگین محدودیت منابع انرژی، کم و بیش بر اقتصاد تمامی کشورها از جمله صنعتی و توسعه یافته و یا در حال توسعه گسترده شده و راهی را برای معماران باقی نمی گذارد جز اینکه برای توسعه های آتی در راستای دانش بوم شناختی قدم بردارند. در شهر های مناطق کویری که منابع طبیعی محدودتری دارند، ضرورت توجه به دانش بوم شناختی بیش از پیش احساس می شود. در این پژوهش برآنیم تا نقش درونگرایی معماری را در کاهش مصرف انرژی با تاکید بر اقلیم گرم و خشک از منظر بوم شناسی مورد بررسی قرار دهیم. با کمی تامل در شاخص های معماری شهرهای اقلیم گرم و خشک متوجه می شویم که درونگرایی شاخصه اصلی معماری این اقلیم است. با نگاه بوم شناسانه به موضوع، الگوی حیاط مرکزی قابل شناسایی است. در این دیدگاه به الگوی حیاط مرکزی در خانه های درونگرا می پردازیم. روش تحقیق در این مطالعه توصیفی و تحلیلی بوده و از شیوه مرور متن در بستر مطالعات کتابخانه ای استفاده شده است. در نهایت به این نتیجه می رسیم که این الگو در دستیابی به کاهش مصرف انرژی موفق عمل نموده است.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
بوم شناسی

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

معماری، درونگرایی، بوم شناسی، کاهش مصرف انرژی، اقلیم گرم و خشک

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استادی علوم بحران اسلام

